

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בהמה המקשה לילד, והוציא העובר את ידו והחזירו - מותר באכילה												■	סה. מ
הוציא את ראשו אע"פ שהחזירו - הרי זה כילוד.												■	סה.
חותך מעובר שבמעיה - מותר באכילה, מן הטחול ומן הכליות - אסור באכילה												■	סה.
זה הכלל דבר שגופה - אסור, ושאינה גופה - מותר.												◇	סה.
ואבר עצמו אסור.	רב יהודה אמר רב:											◆	סה.
מאי טעמא?												^	סה.
דאמר קרא (שמות כ"ב) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו - כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר.												!	סה.
בהמה המקשה לילד, והוציא העובר את ידו והחזירו - מותר באכילה	תנן:											■	סה.
מאי לאו, אאבר?												⚡	סה.
לא, אעובר.												!	סה.
אי אעובר, מאי איריא החזירו, אפילו לא החזירו נמי												⚡	סה.
הוא הדין אף על גב דלא החזירו, ואידי דקא בעי מיתנא סיפא הוציא את ראשו אף על פי שהחזירו הרי זה כילוד, תנא נמי רישא החזירו.												!	סה.
וסיפא מאי קמשמע לן - דכיון דיצא ראשו הוא לה לידה.												⚡	סה.
איזהו בכור לנחלה ואינו בכור לכהנים - הבא אחר נפלים, אף על פי שיצא ראשו חי, או בן ט' שיצא ראשו מת.	תנינא:											■	סה.
טעמא דראשו מת - הא ראשו חי, הבא אחריו, בכור לנחלה נמי לא הו?												■	סה.
וכי תימא: אשמעינן באדם וקא משמע לן בבהמה, דאדם מבהמה לא יליף, דאין פרוודור לבהמה, ובהמה מאדם לא ילפא דחשיב פרצוף פנים דידיה												!	סה.
שליא שיצתה מקצתה - אסורה באכילה, כסימן ולד באשה כך סימן ולד בבהמה	הא נמי תנינא:											⚡	סה.
אי אמרת בשלמא החזירו דרישא דוקא - תנא סיפא אטו רישא, אלא אי אמרת לא דרישא דוקא ולא דסיפא דוקא, למה ליה למתנייה כלל?												⚡	סה.
לא, לעולם אעובר												!	סה.
לא נצרכה אלא למקום חתך	וכדאמר רב נחמן בר יצחק:											!	סה.
הכא נמי, לא נצרכה אלא למקום חתך												!	סה.
בהמה המקשה לילד, הוציא עובר את ידו והחזירה, ואחר כך שחט את אמו - מותר באכילה, שחט את אמו ואחר כך החזירה - אסור באכילה	ת"ש:											■	סה.
הוציא את ידו וחתכו, ואח"כ שחט את אמו שבחוץ - טמא ואסור, ושכפנים - טהור ומותר												■	סה.
שחט את אמו ואחר כך חתכו - הבשר מגע נבלה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]											◆	סה.
מגע טרפה שחוטה.	חכמים:											◆	סה.
הוציא עובר את ידו והחזירה ואחר כך שחט את אמו - מותר באכילה	קתני מיהא רישא:											■	סה.
מאי לאו אאבר?												⚡	סה.
לא, אעובר.												!	סה.
אי אעובר, אימא סיפא												⚡	סה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שחט את אמו ואחר כך החזירו - אסור באכילה	[סיפא]									⚡		◊	סה:
ואי עובר, אמאי אסור?										⚡			סה:
לא נצרכה אלא למקום חתך	כדאמר רב נחמן בר יצחק:									!		◊	סה:
הכא נמי: לא נצרכה אלא למקום חתך										!			סה:
פרסה החזיר - אכול, פרסות החזיר - אכול.	איני, והא כי אתא אבימי מבי חזאי, אתא ואיתי מתניתא בדיה:										⚡	◊	סה:
מאי לאו: החזיר פרסה - אכול פרסה											⚡		סה:
לא החזיר פרסה - אכול עובר											!	◊	סה:
אי עובר, מאי איריא החזיר, אפילו לא החזיר נמי											⚡		סה:
לא נצרכה אלא למקום חתך.	רב נחמן בר יצחק:										!	◊	סה:
והא תרי קראי קא נסיב לה, מאי לאו: חד - לאבר, וחד - למקום חתך?											⚡	◊	סה:
לא, חד - למקום חתך, וחד - לקלוט במעי פרה, ואליבא דרבי שמעון											!	◊	סה:
קלוט בן פרה - אסור	דאמר רבי שמעון:										!	◊	סה:
ה"מ - היכא דיצא לאויר העולם, אבל במעי אמו שרי.											!	◊	סה:
ואבר עצמו מותר.	עולא אמר רבי יוחנן:											◆	סה:
והא רב ושמואל דאמרי תרויהו אבר עצמו אסור	רב יהודה לעולא:											⚡	סה:
מאן יהיב לן מעפרא דרב ושמואל ומלינן עיינין, אלא הכי אמר רבי יוחנן:	אמר ליה: [עולא]											!	סה:
הכל היו בכלל (שמות כ"ב) בשר בשדה טרפה לא תאכלו, כשפרט לך הכתוב גבי חטאת שיצתה חוץ למחיצתה וחזרה - אסור, חטאת הוא דפרט רחמנא בה, אבל כל מילי - כיון דהדור שרי.	[רבי יוחנן]											!	סה:
בשר בשדה טרפה לא תאכלו מה תלמוד לומר - לפי שמצינו במעשר שני ובכורים שאף על פי שיצאו חוץ למחיצתן וחזרו - מותרין, יכול אף זה כן, תלמוד לומר טרפה.	מיתבי:											⚡	סה:
מאי תלמודא?												^	סה:
כטרפה, מה טרפה, כיון שנטרפה שוב אין לה היתר, אף בשר - כיון שיצא חוץ למחיצתו שוב אין לו היתר	רבה:											⚡	סה:
תיובתא דעולא תיובתא.												■	סה:
לפי שמצינו במעשר שני ובכורים	אמר מר:											■	סה:
היכן מצינו?												^	סה:
דכתיב: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך וגו', בשעריך הוא דלא תיכול, אבל יצאו חוץ למחיצתן וחזרו - מותרין.												!	סה:
יש לידה לאברים	במערכא מתנו הכי, רב:											◆	סה:
ורבי יוחנן אמר: אין לידה לאברים.	[במערכא] רבי יוחנן:											◆	סה:
מאי בנייהו?												⚡	סה:
איכא בנייהו למיסר מיעוט אבר שבפנים.												!	סה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום-חזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לדברי האומר אין לידה לאברים, הוציא העובר את ידו והחזירה, וחזר והוציא את ידו והחזירה, עד שהשלימו לרובו, מהו? מי אמרינן הא נפק ליה רובא, או דלמא כיון דהדר דהדר?	איבעיא להו:											◇
אם תמצוי לומר כיון דהדר דהדר, הוציא עובר את ידו - וחתכה, וחזר והוציא את ידו - וחתכה, עד שהשלימו לרובו, מהו? מי אמרינן הא נפק ליה רובא, או דלמא: רובא בבת אחת בעינן?												◇
זה הכלל: דבר שגופה - אסור, ושאינה גופה - מותר.	תא שמע:											◇
שאין גופה לאתויי מאי, לאו לאתויי כה"ג?												◇
לא, לאתויי קלוט במעי פרה, ואליבא דרבי שמעון, דאע"ג דאמר רבי שמעון קלוט בן פרה - אסור, הני מילי - היכא דיצא לאויר העולם, אבל במעי אמו - שרי.												◇
הוציא עובר את ידו בעורה, מהו? דהוי מחיצה לגבי קדשים, הוי נמי לגבי דהאי, או דלמא: לגבי דהאי לאו מחיצה היא, דמחיצת עובר אמו היא?	בעי רב חנניא:											◇
ותבעי לך קדשים בירושלים קדשים בירושלים מאי טעמא לא קא מיבעיא לך - דמחיצת עובר אמו הוא, הכא נמי: מחיצת עובר אמו הוא.	אמר ליה אביי:											◇
הוציא עובר את ידו בין סימן לסימן, מהו? מי מצטרף סימן ראשון לסימן שני לטהריה מידי נבלה או לא?	בעי אילפא:											◇
ק"ו, אם הועיל לו סימן ראשון לסימן שני להתירו באכילה, לא יועיל לו לטהריה מידי נבלה?	רבא:											◇
מהו לחוש לזרעו?	בעי ר' ירמיה:											◇
היכי דמי												◇
אילימא דאזל אבהמה מעלייתא												◇
מאי איריא האי דאית ביה איסור יוצא, אפילו בן פקועה דעלמא נמן												◇
לדברי האומר חוששין לזרע האב, בן פקועה הבא על בהמה מעלייתא - הולד אין לו תקנה	דאמר רב משרשיא:											◇
לא צריכא, דאזל אבן פקועה דכוותיה												◇
מאי, אבר מוליד אבר, וחתוך ליה - ושרי, או דלמא: מבלבל זרעיה?												◇
פשיטא דמבלבל זרעיה, דא"כ: סומא יולד סומא, וקיטע יולד קיטע, אלא, פשיטא דמבלבל זרעיה	הדר אמר- [רבי ירמיה]											◇
בהמה בעלמא, לאו מכח חלב ודם קאתיא - ושריא, הכא נמי לא שניא, או דלמא: תרי - איסורי - אמרינן, תלתא - לא אמרינן?	והכי קמיבעיא לן:											◇
ולמאן?												◇
אי לרבי מאיר												◇
איסור חלב ודם - איכא, איסור יוצא - ליכא												◇
אי לרבי יהודה												◇
איסור יוצא - איכא, איסור חלב - ליכא												◇
גיד הנשה נוהג בשליל, וחלבו אסור, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]											◇
אין נוהג בשליל, וחלבו מותר.	רבי יהודה:											◇
אלא, כל מכח לא אמרינן - דשרי												◇
מהו לגמוע את חלבו? חלב דעלמא לא כאבר מן החי דמי - ושרי האי נמי - ל"ש, או דלמא התם - אית ליה תקנתא לאיסוריה בשחיטה, הכא - לית ליה תקנתא לאיסוריה בשחיטה?	והכי קמיבעיא לן:											◇
תיקו.												◇
חותך מעובר וכול:												◇

<p> disputants- חולקים ♦ central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת < story- מעשה O key-מקרא: </p>		<p> statement- מימרא ■ challenge- קושיא † question- שאלה ^ answer- תירוץ ! proof- ראייה ■ </p>		Talmud Navigator									
חולין-בהמה המקשה		מאן דאמר	כ	י	ז	ו	ה	ט	י	כ	א		
מנלן?											■	סט.	
דכתיב: (דברים י"ד) וכל בהמה מפרסת פרסה וגו' בהמה בבהמה - לרבות את הולד.											! ◊	סט.	
אלא מעתה ימירו בן											ז	סט.	
אין ממירין לא אברין בעוברין, ולא עוברין באברין, ולא אברין ועוברין בשלמין, ולא שלמין בה?	אלמה תנן:										■ ז	סט.	
אלא: אמר קרא (דברים י"ד) וכל בהמה - לרבות את הולד.											! ◊	סט.	
אי הכי, אפילו חותך מן הטחול ומן הכליות נמי?											ז	סט.	
חותך מן העובר שבמעיה - מותר באכילה, מן הטחול ומן הכליות - אסור באכילה?	אלמה תנן:										■ ז	סט.	
אמר קרא: אותה - שלמה ולא חסרה											! ◊	סט.	
אלא מעתה, השוחט את הבהמה ומצא בה דמות יונה, תשתרי?											ז	סט.	
השוחט את הבהמה ומצא בה דמות יונה - אסור באכילה?	אלמה אמר רבי יוחנן:										■ ז	סט.	
בעינא פרסות, וליכא.											! ◊	סט:	
אלא מעתה, קלוט במעי פרה ליתסך											ז	סט:	
(דברים י"ד) פרסה בבהמה תאכלו.	הא תנא דבי ר' ישמעאל כרבי שמעון בן יוחי:										■ !	סט:	
לעולם כדקאמרת מעיקרא, ודקא קשיא לך אין ממירין, הא מני - רבי שמעון היא, דמקיש תמורה למעשר מה מעשר אינו נוהג באברים ועוברים, אף תמורה אינה נוהגת באברים ועוברים.	רב שימי בר אשי:										! ◊	סט:	
ומנא תימרא											ז	סט:	
והלא במקדשים האומר רגלה של זו עולה כולה עולה, אף כשיאמר רגל של זו תחת זו תהא כולה תמורה תחתיה	דתנן, אמר רבי יוסי:										■ !	סט:	
למאן קא מהדר ליה?											^ !	סט:	
אילימא לרבי מאיר ורבי יהודה											! !	סט:	
מי אית להו האי סברא?											ז !	סט:	
יכול האומר רגלה של זו עולה תהא כולה עולה, תלמוד לומר: (ויקרא כ"ז) כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש, ממנו קדש - ולא כולו קדש, יכול תצא לחולין - תלמוד לומר: יהיה - בהוייתה תהא, הא כיצד: תמכר לצרכי עולות, ודמיה חולין, חוץ מדמי אבר שבה, דברי רבי מאיר ורבי יהודה	והתניא: [רבי מאיר ורבי יהודה]										■ ◊ !	סט:	
מנין לאומר רגלה של זו עולה - תהא כולה עולה? תלמוד לומר: יהיה - לרבות את כולה.	רבי יוסי ורבי שמעון										■ ◊ !	סט:	
למאן											^ !	סט:	
אי לרבי מאיר ורבי יהודה											! !	סט:	
מי אית להו האי סברא?											ז !	סט:	
אלא לאו: לרבי שמעון											! ◊	סט:	
לא, רבי יוסי טעמא דנפשיה קאמר.											ז ◊	סט:	
המבכרת ומקשה לילד - מתחך אבר אבר, ומשליך לכלבים. יצא רובו - הרי זה יקבר, ונפטרת מן הבכורה.											■	סט:	
יצא שלישי ומכרו לעובד כוכבים, וחזר ויצא שלישי אחר רב הונא אמר: קדוש	אתמר: [רב הונא]										■ ◊	סט:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ט:
אינו קדוש.	רבה:									◆	◇	ט:
רב הונא אמר קדוש, קסבר: למפרע קדוש, וכיון דנפק ליה רוביה, איגלאי מילתא למפרע דמעיקרא הוה קדוש, ומאי דזבין לא כלום זבין.	[רב הונא]										◇	ט:
רבה אמר אינו קדוש, קסבר: מכאן ולהבא קדוש, ומאי דזבין שפיר זבין	[רבה]										◇	ט:
ואזדו לטעמייהו												ט:
יצא שלישי דרך דופן, ושני שלישי דרך רחם רב הונא אמר אינו קדוש	דאתמר: [רב הונא]									◆	◇	ט:
קדוש	רבה:									◆	◇	ט:
רב הונא אמר: אינו קדוש, רב הונא לטעמיה דאמר למפרע קדוש ורובא קמא ליתיה ברחם.	[רב הונא]											ט:
רבה אמר: קדוש, רבה לטעמיה דאמר מכאן ולהבא קדוש ורובא דרך רחם נפיק.	[רבה]											ט:
וצריכא, דאי אשמעינן בהא, בהא קאמר רב הונא, משום דלקולא, אבל בהך דלחומרא - אימא מודי ליה לרבה, ואי אתמר בהא, בהא קאמר רבה, אבל בהא - אימא מודי ליה לרב הונא, צריכא.											◇	ט:
המבכרת המקשה לילד - מחתך אבר אבר ומשליך לכלבים	תנן:										⚡	ע.
מאי לאו מחתך ומניח, ואי אמרת למפרע הוא קדוש, יקבר מיבעי ליה											⚡	ע.
לא, הכא במאי עסקינן - במחתך ומשליך											!	ע.
אבל מחתך ומניח, מאי - יקבר, אדתנא סיפא יצא רובו יקבר ונפטר מן הבכורה, ליפלוג וליתני בדידיה במה דברים אמורים במחתך ומשליך אבר אבר, אבל מחתך ומניח - יקבר											⚡	ע.
הכי נמי קאמר, בד"א - במחתך ומשליך, אבל מחתך ומניח, נעשה כמי שיצא רובו - ויקבר.											!	ע.
הלכו באיברין אחר הרוב, או לא הלכו באיברין אחר הרוב?	בעי רבא:										^	ע.
היכי דמי											^	ע.
אילימא כגון שיצא רוב במיעוט אבר, וקא מיבעיא ליה: האי מיעוט דכראי - בתר רוב דאבר שדינן ליה, או בתר רובא דעובר שדינן ליה											!	ע.
פשיטא דלא שבקינן רובא דעובר ואזלינן בתר רוב אבר											⚡	ע.
אלא, כגון שיצא חציו ברוב אבר, וקא מיבעיא ליה: ההוא מיעוט דבנואי, מהו למישידיה בתר רוב אבר?											!	ע.
יצא רובו - הרי זה יקבר	ת"ש:										⚡	ע.
מאי רובו?											^	ע.
אילימא רובו ממש											!	ע.
עד השתא לא אשמעינן דרובו ככולו?											⚡	ע.
אלא לאו, כגון שיצא חציו ברוב אבר											!	ע.
לא, כגון שיצא רובו במיעוט אבר, וקמ"ל: דלא שבקינן רובו דעובר דבהמה ואזלינן בתר אבר.											!	ע.
כרכו בסיב, מהו?	בעי רבא:										^	ע.
בטליתו מהו?											^	ע.
בשלתיו מהו?											^	ע.
בשלתיו? אורחיה הוא											⚡	ע.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא: בשליא אחרת, מהו?												◇	ע.
כרכתו ואחזתו והוציאתו מהו?												◇	ע.
היכי דמי												^	ע.
אי דנפק דרך רישיה												!	ע.
פטרתיה												ז	ע.
אלא, דנפק דרך מרגלותיו.												! ◇	ע.
בלעתהו חולדה והוציאתו, מהו?												^ ◇	ע.
הוציאתו, הא אפיקתיה												ז	ע.
אלא: בלעתו, והוציאתו, והכניסתו והקיאתו ויצא מאליו, מהו?												^ ◇	ע.
הדביק שני רחמים, ויצא מזה ונכנס לזה, מהו? ידיה פטר, דלאו ידיה לא פטר, או דלמא דלאו ידיה נמי פטר?												^ ◇	ע.
תיקו.												■	ע.
נפתחו כותלי בית הרחם מהו? אויר רחם מקדיש - והאיכא, או דלמא נגיעת רחם מקדשה - והא ליכא?	בעי רב אחא:											^ ◇	ע.
נעקרו כותלי בית הרחם מהו?	בעי מר בר רב אשי:											^ ◇	ע.
נעקרו? ליתנהו												ז	ע.
אלא: נעקרו ותלו ליה בצואריה, מאי? במקומן מקדשי שלא במקומן לא מקדשי, או דלמא שלא במקומן נמי מקדשי?												^ ◇	ע.
נגממו כותלי בית הרחם, מהו?	בעי מיניה ר' ירמיה מר' זירא:											^ ◇	ע.
קא נגעת בבטיא דאיבעיא לן דבעי ר' זירא, ואמרי לה בעא מיניה ר' זירא מרבי אסי:	א"ל: [רבי זירא]											!	ע.
עומד מרובה על הפרוץ, ויצא דרך פרוץ. פרוץ מרובה על העומד, ויצא דרך עומד, מאי?	[בעי ר' זירא, ואמרי לה בעא מיניה ר' זירא מרבי אסי]											^ ! ◇	ע.
עד כאן לא איבעיא ליה אלא פרוץ מרובה על העומד, דאיכא עומד בעולם, אבל נגממו לא קא מיבעיא ליה.												! ◇	ע.
בהמה שמת עוברה בתוך מעיה, והושיט הרועה את ידו ונגע בו, בין בבהמה טמאה בין בבהמה טהורה - טהור	[ת"ק]											◆	ע:
בטמאה - טמא, ובטהורה טהור:	רבי יוסי הגלילי:											◆	ע:
מאי טעמא דתנא קמא?												^ ◇	ע:
קל וחומר, אם הועילה אמו להתירו באכילה, לא תועיל לו לטהוריה מידי נבלה	רב חסדא:											! ◇	ע:
אשכחן בהמה טהורה, בהמה טמאה מנלן?												ז	ע:
אמר קרא: [ויקרא י"א] וכי ימות מן הבהמה - זו בהמה טמאה, אשר היא לכם לאכלה - זו בהמה טהורה, איתקש בהמה טמאה לבהמה טהורה, מה בהמה טהורה - עוברה טהור, אף בהמה טמאה - עוברה טהור.												! ◇	ע:
ור' יוסי הגלילי מאי טעמא?												^ ◇	ע:
דאמר קרא [ויקרא י"א] וכל הולך על כפיו בכל החיה ההולכת וגו' - מהלכי כפים בחיה טמאתי לך	רבי יצחק:											!	ע:
אלא מעתה, קלוט במעי פרה ליטמא, דמהלכי כפים בחיה הוא												ז ◇	ע:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מהלכי כפים במהלכי ארבע, והאי - מהלכי ארבע במהלכי שמנה הוא											!	◇	ע:	
פרה במעי גמל לא טמא, דמהלכי שמנה במהלכי ארבע הוא											ז	◇	ע:	
הולך וכל הולך - לרבות פרה במעי גמל.											!	◇	ע:	
קלוט במעי קלוטה ליטמא, דמהלכי ארבע במהלכי ארבע הוא											ז	◇	ע:	
להכי אהני ק"ו דרב חסדא											!	◇	ע:	
חזיר במעי חזירתא לא ליטמא, דמהלכי שמנה במהלכי שמנה הוא	מתקוף לה רב אהדבוי בר אמר:										ז	◇	ע:	
מהכא: (ויקרא ה') נפש כי תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת שרץ טמא, וכי נבלת בהמה טמאה ובטהורה לא מטמאה? אלא איזה זה - זה עובר, שבטמאה - טמא, ובטהורה - טהור.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:										!	◇	ע:	
ומאחר דנפקא ליה מדרב נחמן בר יצחק, דרבי יצחק ל"ל?											ז	◇	ע:	
אי לא דר' יצחק, הוה אמינא כוליה לכדרבי הוא דאתא, קמ"ל.											!	◇	ע:	
למדנו נבלת בהמה טהורה שמתמאה, ונבלת בהמה טמאה שמתמאה, נבלת חיה טמאה שמתמאה נבלת חיה טהורה לא למדנו מנין	תניא, אמר ר' יונתן: נמתי לו לכן עזאי:										▲	◇	ע:	
כל הולך על כפיו בכל החיה ההולכת	נמ לי: [בן עזאי]										!	◇	ע:	
וכי נאמר וכל חיה? והלא לא נאמר אלא בכל החיה - למהלכי כפים בחיה הוא דאתא	נמתי לו: [רבי יונתן]										ז	◇	ע:	
ומה ישמעאל אומר בדבר הזה?	נמ לי: [בן עזאי]										▲	◇	ע:	
(ויקרא י"א) וכי ימות מן הבהמה - זו בהמה טמאה, אשר היא לכם לאכלה - זו בהמה טהורה, למדנו: חיה בכלל בהמה, ובהמה בכלל חיה, חיה טהורה בכלל בהמה טהורה, חיה טמאה בכלל בהמה טמאה, בהמה טמאה בכלל חיה טמאה, בהמה טהורה בכלל חיה טהורה	נמתי לו: [רבי יונתן]										!	◇	ע:	
ובלשון הזה אמר לי: חבל על בן עזאי שלא שימש את רבי ישמעאל	[בן עזאי]										○	◇	ע.א.	
חיה בכלל בהמה מנלן? דכתיב: (דברים י"ד) זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים וגו' איל וצבי ויחמור וגו', הא כיצד - חיה בכלל בהמה.												■	◇	ע.א.
בהמה בכלל חיה מנלן? דכתיב: (ויקרא י"א) זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ כל מפרסת פרסה, הא כיצד - בהמה בכלל חיה.												■	◇	ע.א.
חיה טהורה בכלל בהמה טהורה - לסימנים												■	◇	ע.א.
חיה טמאה בכלל בהמה טמאה - להרבעה												■	◇	ע.א.
בהמה טמאה בכלל חיה טמאה - לכדרי												■	◇	ע.א.
אקרא אני חיה בהמה למה נאמרה? נאמרה כאן בהמה טמאה, ונאמר להלן בהמה טמאה, מה להלן - טומאת קדש, אף כאן - טומאת קדש.	דתניא, רבי:											■	◇	ע.א.
בהמה טהורה בכלל חיה טהורה - ליצירה												■	◇	ע.א.
המפלת מין בהמה חיה ועוף, בין טמאין בין טהורין, אם זכר - תשב לזכר, אם נקבה - תשב לנקבה, אינו ידוע - תשב לזכר ולנקבה, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]										◆	◇	ע.א.	
כל שאינו מצורת אדם אינו ולד.	חכמים:										◆	◇	ע.א.	
ולרבנן, האי קרא למה לי?											ז	◇	ע.א.	
כוליה לכדרי הוא דאתא.											!	◇	ע.א.	
האשה שמת ולדה בתוך מעיה, ופשטה חיה את ידה ונגעה בו - החיה טמאה טומאת שבעה, והאשה טהורה עד שיצא הולד.												■	◇	ע.א.
כשם שטומאה בלועה אינה מטמאה, כך טהרה בלועה אינה מיטמאה.	רבה:											■	◇	ע.א.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
טומאה בלועה מנלן? דכתיב: (ויקרא י"א) והאוכל מנבלתה יכבס בגדיו, מי לא עסקין דאכל סמוך לשקיעת החמה, וקאמר רחמנא טהור												◇	עא.	
ודלמא שאני התם דלא חזיא לגר?										ז			◇	עא.
הניחא לרבי יוחנן דאמר: אחת זו ואחת זו - עד לכלב, שפיר אלא לבר פדא דאמר: טומאה חמורה - לגר, וטומאה קלה - עד לכלב משום דלא חזיא לגר הוא										ז			◇	עא.
נהי דלא חזיא בפניו, שלא בפניו מיהזיא חזיא ליה.										!			◇	עא.
אשכחן טומאה בלועה, טהרה בלועה מנלן?										ז			◇	עא.
קל וחומר: ומה כלי חרס המוקף צמיד פתיל - שאינו מציל על טומאה שבתוכו מלטמא, דאמר מר: טומאה רצוצה בוקעת ועולה עד לרקיע, מציל על טהרה שבתוכו מלטמא, אדם שמציל על טומאה שבתוכו מלטמא, אינו דין שמציל על טהרה שבתוכו מליטמא?										!			◇	עא.
מה לכלי חרס שכן אין מטמא מגבו, תאמר באדם שמטמא מגבן										ז				עא:
אטו אנן מגבנו קאמרין מתוכו קאמרין, אדרבה, כלי חרס חמור שכן מטמא מאויר.										!				עא:
אשכחן בלוע דלמעלה, בלוע דלמטה מנלן?										ז			◇	עא:
קל וחומר: ומה למעלה שאינו עושה עיכול - מציל, למטה שעושה עיכול - אינו דין שמציל?										!			◇	עא:
כלום עושה עיכול למטה אלא על ידי מעלה										ז				עא:
אפי' הכי, עיכול דלמטה רב.										!				עא:
אשכחן בלוע דאדם, בלוע דבהמה מנלן?										ז				עא:
קל וחומר: ומה אדם שמטמא מחיים - מציל בבלוע, בהמה שאינה מטמאה מחיים - אינו דין שתציל בבלוע?										!			◇	עא:
מה לאדם - שכן צריך שהייה בבית המנוגע, תאמר בהמה - שאינה צריכה שהייה בבית המנוגע										ז			◇	עא:
בהמה, דיאנה צריכה שהייה בבית המנוגע למאי הלכתא - לכלים שעל גבה, אדם - נמי לא בעי										!				עא:
הנכנס לבית המנוגע וכליו על כתפיו, וסנדליו וטבעותיו בידיו - הוא והן טמאין מיד, היה לבוש כליו, וסנדליו ברגליו, וטבעותיו באצבעו - הוא טמא מיד, והן טהורין, עד שישא בכדי אכילת פרס - פת חטים ולא פת שעורים, מיסב ואוכל בליפתן.	דתנן:									!			◇	עא:
תרוייהו תננהי טומאה בלועה תנינא, טהרה בלועה תנינא.	רבא:									ז			◇	עא:
טומאה בלועה										ז				עא:
בלע טבעת טמאה - טובל ואוכל בתרומתו, הקיאה - טמאה וטמאתו.	דתנן:									ז			◇	עא:
טהרה בלועה תנינא										ז				עא:
בלע טבעת טהורה, ונכנס לאהל המת, והזה ושנה וטבל והקיאה - הרי היא כמה שהיתה	דתנן:									ז			◇	עא:
כי קאמר רבה כגון שבלע שתי טבעות, אחת טמאה ואחת טהורה, דלא מטמא לה מטמאה לטהורה.										!			◇	עא:
והא עובר וחיה, דכשתי טבעות דמו, וקא - מטמא לה עובר לחיה										ז				עב.
שאני עובר, הואיל וסופו לצאת.	רבה:									!			◇	עב.
עובר - סופו לצאת, טבעת - אין סופו לצאת?	רבא:									ז				עב.
טומאה זו אינה מדברית תורה, אלא מדברית סופרים.										!			◇	עב.

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

מקרא-key:

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים?											א	
דלא תימא אליבא דר' עקיבא דאמר: עובר במעי אשה - טמא, אלא אפי' לר' ישמעאל דאמר: עובר במעי אשה - טהור, גזרו בה טומאה מדרבנן.												!
מאי טעמא?											א	
גזירה שמא יוציא וילד ראשו חוץ לפרוזדור.	רב הושעיא:											!
אי הכי אשה נמץ												ז
אשה מרגשת בעצמה.												!
ותימא לה לחיה												ז
טרידא.												!
מאי ר' ישמעאל ומאי ר"ע?											א	
(במדבר י"ט) וכל אשר יגע על פני השדה - להוציא עובר במעי אשה, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]											!
לרבות גולל ודופק	רבי עקיבא:											!
ור' ישמעאל												ז
גולל ודופק הלכתא גמירי לה	[רבי ישמעאל]											!
ור"ע												ז
עובר במעי אשה טמא מדאורייתא	[רבי עקיבא]											!
מנא ליה?												א
אמר קרא: (במדבר י"ט) הנוגע במת בנפש איזהו מת שבנפש של אדם - הוי אומר זה עובר שבמעי אשה.	רבי אושעיא:											!
ור' ישמעאל												ז
האי מיבעי ליה לרביעית דם הבאה מן המת, שמטמאה שנאמר הנוגע במת בנפש האדם, איזהו נפש של אדם שמטמא - הוי אומר זו רביעית דם.	[רבי ישמעאל]											!
אף רביעית דם הבא משני מתים מטמא באהל	ור"ע לטעמיה, דאמר:											!
מנין לרביעית דם הבאה משני מתים שמטמאה באהל - שנא' (ויקרא כ"א) ועל כל נפשות מת לא יבא - שתי נפשות ושיעור אחד:	דתניא, רבי עקיבא:											!
בהמה המקשה לילד, והוציא עובר את ידו וחתכה, ואח"כ שחט את אמו - הבשר טהור												■
שחט את אמו ואח"כ חתכה - הבשר מגע נבלה, דברי ר"מ	[רבי מאיר]											■
מגע טרפה שחוטתה - מה מציינו בטרפה ששחיתתה מטהרתה, אף שחיתת בהמה תטהר את האבר.	חכמים:											■
לא, אם טיהרה שחיתת טרפה אותה - דבר שגופה, תטהר את האבר - דבר שאינו גופה?	אמר להם ר"מ:											ז
מנין לטרפה ששחיתתה מטהרתה? בהמה טמאה אסורה באכילה, אף טרפה אסורה באכילה, מה בהמה טמאה - אין שחיתתה מטהרתה, אף טרפה - לא תטהרנה שחיתה.												ז
לא, אם אמרת בבהמה טמאה - שלא היתה לה שעת הכושר, תאמר בטרפה - שהיתה לה שעת הכושר?												!
טול לך מה שהבאת, הרי שנולדה טרפה מן הבטן, מנין?												ז
לא, אם אמרת בבהמה טמאה - שכן אין במינה שחיתה, תאמר בטרפה - שיש במינה שחיתה?												!

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בן שמנה חי - אין שחיטתו מטהרתו, לפי שאין במינו שחיטה:											◊	עב:
אמאי? טומאת בית הסתרים היא, וטומאת בית הסתרים לא מטמא											◊	עב:
לימא ר' מאיר לטעמיה											◊	עב:
שלשה על שלשה שנחלק - טהור מן המדרס, אבל טמא מגע מדרס, דברי ר"מ.	דתנן: [רבי מאיר]										◊	עב:
וכי באיזה מדרס נגע זה? אלא: שאם נגע בו זב - שיהא טמא מגע זב.	ותניא, א"ר יוסי:										◊	עב:
ל"ש אלא שלשה על שלשה שנחלק, אבל שלש על שלש הבאות מבגד גדול - בשעת פרישתן מאביהן מקבלות טומאה מאביהן, הא נמי - בשעת פרישתן מאבר מקבל טומאה מאבר.	לאו איתמר עלה, אמר עולא:										!	עב:
בגד - לאו לחתיכה קאי, עובר - לחתיכה קאי, וכל העומד לחתוך כחתוך דמי.	רבינא:										!	עב:
כמאן - כרבי מאיר											◊	עג:
כל ידות הכלים שהן ארוכות ועתידי לקצצן - מטביל עד מקום מדה	דתנן:										◊	עג:
עד שיטביל את כולן	רבי יהודה:										◊	עג:
אפילו תימא רבנן - חבורי אוכלין, כמאן דמפרתי דמי, ונגיעי בהדדי.											!	עג:
בשלמא לעולא, היינו דקתי חתכה, אלא לרבינא, מאי חתכה?											◊	עג:
אידי דתנא רישא חתכה, תנא נמי סיפא חתכה.											!	עג:
מגע טרפה שחוטה.	חכמים:										■	עג:
טרפה שחוטה מי מטמיא?											◊	עג:
אין, כדאבוה דשמואל											!	עג:
טרפה ששטה - מטמאה במוקדשין.	דאמר אבוה דשמואל:										!	עג:
מה מצינו בטרפה - ששחיטתה מטהרתה, אף שחיטת בהמה - תטהר את העובר.	[חכמים]										■	עג:
וכי מי טיהרו לאבר זה מידי נבלה - שחיטת אמו, א"כ תתירנו באכילה	תניא, אמר להן רבי מאיר:										◊	עג:
הרבה מצלת על שאינו גופה יותר מגופה שהרי שנינו: חותך מן העובר שבמעיה - מותר באכילה, מן השחול ומן הכליות - אסור באכילה.	אמרו לו:										!	עג:
מאי קאמר?											^	עג:
רבא ואמרי לה כדו: וכי מי טהרו לאבר זה מידי נבלה - שחיטת אמו, אם כן תתירנו באכילה	חסורי מחסרא, והכי קתני אמר להן ר' מאיר:										◊	עג:
טרפה תוכיח, ששחיטתה מטהרתה מידי נבלה, ואינה מתירתה באכילה.	אמרו לו:										!	עג:
לא, אם טיהרה שחיטת טרפה אותה - דבר שהיא גופה, תטהר את האבר - דבר שאינו גופה?	אמר להן: [רבי מאיר]										!	עג:
הרבה מצלת על שאינו גופה יותר מגופה, שהרי שנינו חותך מן העובר שבמעיה - מותר באכילה, מן השחול ומן הכליות - אסור באכילה.	אמרו לו:										!	עג:
וכי מי טיהרו לאבר זה מידי נבלה?	תניא נמי הכי, אמר להן רבי מאיר:										◊	עג:
שחיטת אמו	אמרו לו:										!	עג:
א"כ תתירנו באכילה	[רבי מאיר]										◊	עג:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
טרפה תוכיח, ששחיטתה מטהרתה מידי נבלה - ואינה מתירתה באכילה	אמרו לו:	!										◇
אם טיהרה שחיטת טרפה אותה, ואת האבר המדולדל בה - דבר שגופה, תטהר את העובר - שאינו גופה?	אמר להן: [רבי מאיר]	⚡										◇
הרבה מצלת על שאינו גופה יותר מגופה, שהרי שנינו, חותך מן העובר שבמעיה - מותר באכילה, מן השחול ומן הכליות - אסור באכילה	אמרו לו:	!										◇
כמחלוקת בעוברין - כך מחלוקת באיברין	רשב"ל:											◆ ◇
מחלוקת - באבר דעובר, אבל באבר דבהמה - דברי הכל שחיטה עושה ניפול.	רבי יוחנן:											◆ ◇
מ"ט דר' יוחנן אליבא דרבנן - האי אית ליה תקנתא בחזרה, והא לית ליה תקנתא בחזרה.	ר' יוסי בר' חנינא:											◇
לא, אם טיהרה שחיטת טרפה אותה, ואת האבר המדולדל בה - דבר שגופה, תטהר את העובר - דבר שאינו גופה?	מיתבי, אמר להם ר' מאיר:											⚡ ◇
בשלמא לרבי שמעון בן לקיש, לדבריהם קאמר להו: לדידי - לא שנא אבר דעובר ולא שנא אבר דבהמה, כי הדדי ניהו אלא לרבי יוחנן - קשיא												⚡
כמחלוקת בעוברים - כך מחלוקת באיברין	אלא, אי אתמר הכי אתמר: אמר רבי שמעון בן לקיש:											◆ ◇
מחלוקת - באבר דעובר, אבל באבר דבהמה - ד"ה אין שחיטה עושה ניפול	רבי יוחנן:											◆ ◇
מ"ט דרבי יוחנן אליבא דר"מ - האי גופה והאי לאו גופה.	ר' יוסי בר' חנינא:											◇
הכל מודים שמיטה עושה ניפול, ואין שחיטה עושה ניפול.	רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:											◇
במאי עסקינן?												⋈
אילמא באבר דעובר												!
מיפלג פליגי												⚡
אלא באבר דבהמה												! ◇
מיתה תנינא, שחיטה תנינא												⚡ ◇
מיתה תנינא:												⚡
מיתה הבהמה - הבשר צריך הכשר, והאבר מטמא משום אבר מן החי, ואינו מטמא משום אבר מן הנבלה, דברי ר' מאיר.	[תנינא] [רבי מאיר]											⚡ ◇
שחיטה נמי תנינא:												⚡
נשחטה בהמה - הוכשרו בדמיה, דברי ר"מ	[תנינא] [רבי מאיר]											◆ ⚡ ◇
לא הוכשרן	רבי שמעון:											◆ ⚡ ◇
אי מההיא, ה"א: מאי הוכשרו - אבשר												!
והא הוכשרו קתני?												⚡
מהו דתימא: חד לבשר הפורש מן הבהמה, וחד לבשר הפורש מן האבר												!
ומאי אולמיה דהאי מהאי?												⚡
סלקא דעתך אמינא, הואיל ומטמא טומאה חמורה אגב אביו - אימא לא ליבעי הכשר, קמשמע לן.												!
נקוט דרב יצחק בר יוסף בידך, דרבה בר בר חנה קאי כוותיה	רב יוסף:											⚡ ◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

חולין-בהמה המקשה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	
דתיא:	(שמות כ"ב) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו להביא האבר והבשר המדולדלין, בבהמה ובחיה ובעוף, ושחטן - שהן אסורין																									עג:
ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:	איז בהן אלא מצות פרוש בלבד.																									עג:
יתביב רב יוסף קמיה דרב הונא, ויתביב וקאמר, אמר רב יהודה אמר רב:	אכלו לזה - לוקה																									עד:
אמר ליה ההוא מרבנן לא תציתו ליה, הכי אמר רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:	אכלו לזה - אינו לוקה.																									עד:
אמר ליה רב הונא:	אנן אמאן נסמוך?																									עד:
אהדרינהו רב יוסף לאפיה																										עד:
אמר ליה: [רב הונא]	מאי קושיא כי אמרי אנא - במיתה, דעושה ניפול, כי אמר איהו - בשחיטה, דאינה עושה ניפול.																									עד:
רבא:	מנא הא מלתא דאמור רבנן מיתה - עושה ניפול, שחיטה - אינה עושה ניפול? דכתיב: (ויקרא י"א) וכל אשר יפול עליו מהם במותם יטמא, למעוטי מאי? אילימא למעוטי בחייהם מנבלתם נפקא, אלא ש"מ: מיתה - עושה ניפול, ואין שחיטה עושה ניפול.																									עד:
רבא דא בר אבהו לרבא:	והא קרא בשרצים כתיב																									עד:
אמר ליה: [רבא]	אם אינו ענין לשרצים - דלאו בני שחיטה נינהו, תנהו ענין לבהמה.																									עד:
[רבא דא בר אבהו]	ואכתי מבעי ליה - כעין מיתה, לחין - מטמאים, יבשים - אין מטמאים																									עד:
[רבא]	תרי במותם כתיבי.																									עד:
רב חסדא:	מחלוקת באבר דעובר חי, אבל באבר דעובר מת - דברי הכל: שחיטה עושה ניפול																									עד:
רבה:	כמחלוקת בזה כך מחלוקת בזה.																									עד:
	בן שמנה חי וכו'.																									עד:
והתניא:	בן שמנה חי יוכיח, שאף על פי שיש במינו שחיטה, אין שחיטתו מטהרתן																									עד:
רב כהנא:	יש במינו שחיטה - אגב אמו ותנא דידן - מינא דאמיה לא פריך.																									עד:
	ולהאי תנא דפריך, טרפה דשחיטתה מטהרתה, מנא ליה?																									עד:
	נפקא ליה מדרב יהודה אמר רב																									עד:
דאמר רב יהודה א"ר, ואמרי לה במתניתא תנא:	אמר קרא (ויקרא י"א) וכי ימות מן הבהמה - מקצת בהמה מטמאה, ומקצת בהמה אינה מטמאה, ואיזו זו - זו טרפה ששחטה.																									עד:
בעי רב הושעיא:	הושיט את ידו למעי בהמה, ושחט בן ט' חי, מהו? תבעי לר"מ, ותבעי לרבנן תבעי לר"מ: עד כאן לא קאמר רבי מאיר, בן פקועה טעון שחיטה - ה"מ היכא דיצא לאויר העולם, אבל במעי אמו - לא שריא ליה שחיטה, או דילמא: אפילו לרבנן ד' סימנן אכשר ביה רחמנא?																									עד:
רב חנניא, ת"ש:	הרי שנולדה טרפה מן הבטן																									עד:
	ואי איתא, משכחת לה דהיתה לה שעת הכושר, דאי בעי עייל ידיה ושחטה																									עד:
אמר ליה רבא:	תני שנוצרה טרפה מן הבטן, ומשכחת לה בבעלת ה' רגלים:																									עד:
	השוחט את הבהמה, ומצא בה בן שמנה - חי או מת, או בן תשעה מת - קורעו, ומוציא את דמו.																									עד:
[רבי מאיר]	מצא בן תשעה חי - טעון שחיטה, וחייב באותו ואת בנו, דברי ר"מ																									עד:
חכמים:	שחיטת אמו מטהרתו																									עד:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אפילו בן חמש שנים וחורש בשדה - שחיטת אמו מטהרתו.	ר"ש שזורי											◇	עד:
קרעה ומצא בה בן ט' חי - טעון שחיטה, לפי שלא נשחטה אמו:													עד:
לא הילכו בו אלא על עסקי שחיטה בלבד.	רבי אלעזר א"ר אושעיא:											◇	עד:
למעוטי מאי											^		עד:
למעוטי חלבו וגידו.											!	◇	עד:
חלבו דמאי?											^		עד:
אילימא: חלבו דשליל											!	◇	עד:
מפלג פליגי											ג	◇	עד:
גיד הנשה נוהג בשליל, וחלבו אסור, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]										ג	◇	עד:
אינו נוהג בשליל, וחלבו מותר.	רבי יהודה:										ג	◇	עד:
מחלוקת בבן ט' חי, והלך ר"מ לשיטתו ור' יהודה לשיטתן	וא"ר אלעזר א"ר אושעיא:										ג	◇	עד:
אלא חלבו דגיד											!	◇	עד:
מפלג פליגי											ג	◇	עד:
דתניא: גיד הנשה - מחטט אחריו בכל מקום שהוא, וחותר שמנו מעיקרו, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]										ג	◇	עד:
גוממו עם השופי.	רבי יהודה:										ג	◇	עד:
לא הילכו בו אלא על עסקי אכילה בלבד, למעוטי רובעו וחורש בו.	אלא, אי אתמר הכי אתמר: א"ר אלעזר אמר ר' אושעיא:											◇	עד:
לדברי המתיר בחלבו - מתיר בדמו, לדברי האוסר בחלבו - אוסר בדמו	רבי שמעון בן לקיש:											◇	עד:
אף לדברי המתיר בחלבו - אוסר בדמו.	רבי יוחנן:											◇	עד:
קורעו ומציא את דמן	איתיביה רבי יוחנן לר"ש בן לקיש:											ג	עד:
לומר שאין ענוש כרת.	רבי זירא:										!	◇	עד:
למאן קאמרי - לרבי יהודה, לא יהא אלא דם התמצית											ג		עד:
דם התמצית - באזהרה	דתניא: [ת"ק]										ג	◇	עד:
בהכרת	רבי יהודה:										ג	◇	עד:
אית ליה לר' יהודה דם וכל דם, כל היכא דמחייב אדם הנפש - מחייב אדם התמצית, וכל היכא דלא מחייב אדם הנפש - לא מחייב אדם התמצית	תרגמא רב יוסף בריה דרב סלא חסידא קמיה דרב פפא:										!	◇	עד:
מהו לפדות בבן פקועה?	איבעיא להו:											^	עד:
אליבא דר"מ לא תיבעי לך, דכיון דאמר טעון שחיטה - שה מעליא הוא, כי תיבעי לך - אליבא דרבנן, דאמרי שחיטת אמו מטהרתו, מאי? כיון דאמרי שחיטת אמו מטהרתו - כבשרא בדיקולא הוא, או דילמא: כיון דרהיט ואויל, ורהיט ואתי שה קרינא ביה?												^	עד:
אין פודין	מר זוטרא:											◇	עד:
פודין.	רב אשי:											◇	עד:

<p>disputants-חולקים-♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה-O key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא-■ challenge-קושיא-? question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	--

חולין-בהמה המקשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי דעתך - דגמרת (שמות י"ב) שה (שמות י"ג) שה - מפסחים אי מה להלן - זכר, תמים, ובן שנה, אף כאן - זכר, תמים, ובן שנה	רב אשי למר זוטרא:									ז		◇	עד:
תפדה תפדה ריבה										!		◇	עד:
אי תפדה תפדה ריבה, אפילו כל מילי נמי										ז			עד:
אם כן, שה שה, מאי אהני לך?										!		◇	עד:
מהו למנות בו ראשון ושני?	איבעיא להו:											^	עד:
מונין בו ראשון ושני	רבי יוחנן:											◇	עד:
אין מונין בו ראשון ושני, נעשה כאגוז המתקשקש בקליפתו	רבי שמעון בן לקיש:											◇	עד:
הבשר מגע נבלה, דברי ר"מ	איתיביה ר"ש בן לקיש לרבי יוחנן: [רבי מאיר]									ז		◇	עד:
מגע טרפה שחוטה	חכמים:									ז		◇	עד:
בשלמא לדידי, דאמינא חד גופא הוא, היינו דאיתכשר בדמא דאמיה, אלא לדידך, במאי איתכשר?										ז			עד:
בשחיטה, וכו"ש	א"ל: [רבי יוחנן]									!		◇	עד:
עבר בנהר - הוכשר, הלך לבית הקברות - נטמא	איתיביה רבי יוחנן לר"ש בן לקיש:									ז		◇	עד:
בשלמא לדידי דאמינא תרי גופי נינהו - משום הכי: הוכשר - אין, לא הוכשר - לא, אלא לדידך, דאמרת חד גופא הוא, הא איתכשר בדמא דאמיה										ז		◇	עד:
בשחיטה יבישתא, ודלא כרבי שמעון.	[ר"ש בן לקיש]									!		◇	עה.